

Catechismus

ex decreto

Concilii Tridentini

ad Parochos

S. Pii V. Pontificis Maximi

et deinde Clementis XIII. jussu editus

nunc ad fidem Manutiani textus juxta editio-

nem quæ anno M.DCCC.LXXI. prodiit ex typis

S. Congr. de Propag. Fide necnon alia complura

authentica exemplaria iteratis curis castigata

impressus.



— * — ROMÆ — TORNACI — * —

Typis Societatis S. Joannis Evangelistæ

Desclée, Lefebvre et Sociorum, Edit. Pontif.

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF TORONTO



Catechismus

— et decreto —

Concilio Tridentini

— ab Parochis —



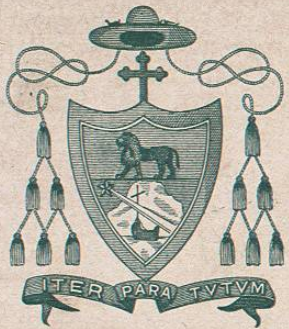
BX1958

.A2

1902

c.1

009500



EX LIBRIS

HEMETHERII VALVERDE TELLEZ

Episcopi Leonensis



1080021523

Catechismus
— ex decreto —
Concilii Tridentini
— ad Parochos —

Catechismus

ex decreto

Concilio Tridentini

ad Parochos

S. Pii V. Pontificis Maximi

et deinde Clementis XIII. jussu editus

nunc ad fidem Manutiani textus juxta editio-
nem quæ anno M.DCCC.LXXI. prodiit ex typis

S. Congr. de Propag. Fide necnon alia complura
authentica exemplaria iteratis curis castigate
impressis



Capilla Alfonso

Biblioteca Universitaria

45989

ROMÆ — TORNACI

Typis Societatis S. Joannis Evangelistae

Desclée, Lefebvre et Sociorum, Edit. Pontif.

1902

UNIVERSIDAD DE NUEVO LEON
Biblioteca Valverde y Tellez

BX 1952
A2
1902

IMPRIMATUR.
Tornaci, die 25 Augusti 1902.
VICT. DUREZ, Vic. Gen.



FONDO EMETERIO
VALVERDE Y TELLEZ

—‡— Praefatio. —‡—

Praefationis loco juvat praclarum illud praemittere monitum, quo editores Congr. Propag. Fid. a. 1858. litteras Clementis XIII. P. M. introduxerunt :

“ Inter tot Catechismi romani editiones, neminem latet principem illam Manutianam omnibus oppido esse praefendam : ast in eam, quod humanum est, perturbationes aliquae, et nonnulla menda irrepserant, quae variis inde obnoxia fuerunt emendationibus. Nos itaque diligentissimam huic nostrae editioni operam navantes, Manutianam, quod ad textum adtinet, ut typum delegimus, ita quidem, ut cetera quoque exemplaria accurate excusa, non minimam nobis opem suppeditaverint. Testimonia insuper SS. Scripturarum, nec non SS. Patrum diligenti studio ac labore contulimus, ut citationes, quod non semel in aliis editionibus desideratur, exactiores evaderent. . . . Ut majus denique decus libro accederet, praefationis loco, gravissimae Clementis XIII. P. M. litterae encyclicae de excellentia et usu hujus Catechismi, editioni romanae anni MDCCXI praeposita, additae sunt.”

Ab hac authentica editione aliae complures prodierunt, quarum praecipuas sedulo compulsavimus.

Maredsolis die 5. Maii, festo S. Pii V. 1890.

U. I. O. G. D.

009500

Clemens Papa xiii.

VENERABILIBUS FRATRIBUS PATRIARCHIS, PRIMATIBUS,
ARCHIEPISCOPI ET EPISCOPI,
VENERABILES FRATRES SALUTEM ET APOSTOLICAM
BENEDICTIONEM.

IN dominico agro, cui excolendo, divina disponente providentia, præsumus, nihil tam vigilantem curam, et perseverantem requirit industriam, quam jacti boni seminis, catholicæ nimirum doctrinæ a Christo Jesu, et ab apostolis acceptæ, nobisque traditæ custodia; ne si pigro otio, et incerti desidia negligatur, dormientibus operariis, inimicus humani generis superseminet zizania; ex quo fiat, ut in die messis, potius quam condenda in horreis, inveniantur ea, quæ urenda sint flammis. Atque ad tuendam quidem semel traditam¹ sanctis fidem nos vehementer excitat beatissimus Paulus, qui Timotheo scribit ut bonum² custodiat depositum, quod periculosa³ tempora instarent, cum in ecclesia Dei homines⁴ mali, et seductores existerent, quorum opera adhibita insidiosus ille tentator his erroribus incautas mentes conaretur inficere, qui sint evangelicæ veritatis inimici. Verum si, quod sæpe accidit, quædam in ecclesia Dei sese extulerint pravæ sententiæ, quæ adversis quidem sibi frontibus pugnant, in eo tamen conspirent, ut catholicæ fidei puritatem quoquo modo labefactent; tum vero difficillimum est, ea cautione inter utrumque hostem ita nostrum liberare sermonem, ut nulli eorum terga vertisse, sed utrosque Christi hostes æque vitavisse, et condemnasse videamur. Atque interdum res est ejusmodi, ut facile diabolica falsitas veri quadam similitudine coloratis se tegat mendaciis, dum vis sententiarum brevissima adjectione, aut commutatione corrumpitur, et confessio, quæ operabatur salutem, subtili nonnumquam transitu vergat in mortem.

Ab his propterea lubricis, angustisque semitis, quibus insistere, aut ingredi sine prolapsione vix possis, avertendi sunt fideles, ac præsertim qui rudiore sint ac simpliciore ingenio, nec per invia loca ducendæ sunt oves ad pascua, nec singularia quædam, etiam catholicorum doctorum, placita iis sunt proponenda; sed illa certis-

¹ Judæ 3. — ² 2 Tim. I. 14. — ³ Ibidem III. 1. — ⁴ Ibidem V. 13.

sima catholicæ veritatis nota tradenda est, doctrinæ universitas, antiquitas, et consensio. Præterea cum non possit vulgus ascendere¹ in montem, in quem gloria Domini descendit, et transcendens terminos ad videndum peribit; termini figendi sunt populo ab ejus doctoribus per circuitum, ut ultra ea, quæ sunt ad salutem necessaria, aut summopere utilia, sermo non divagetur, et fideles apostolico dicto pareant: "Non² plus sapere quam oportet sapere, sed sapere ad sobrietatem."

Hæc cum probe intellexissent romani pontifices prædecessores nostri, in id omnem suam operam contulerunt, ut non modo venenata germina subnascentium errorum anathematis gladio præciderent, sed etiam subcrescentes opiniones quasdam amputarent, quæ vel redundantia in christiano populo fidei uberiores fructum impedirent, vel fidelium animis proximitate nocere possent erroris. Postquam igitur tridentina synodus eas, quæ tum temporis ecclesiæ lucem obfuscare tentaverant, hæreses condemnavit, et catholicam veritatem, quasi discussa errorum nebula, in clariorem lucem eduxit; cum iidem prædecessores nostri intelligerent, sacrum illum universalis ecclesiæ conventum tam prudenti consilio, tantaque usum esse temperantia, ut ab opinionibus reprobandis abstineret, quæ doctorum ecclesiasticorum auctoritatibus fulcirentur; ex ejusdem sacri concilii mente aliud opus confici voluerunt, quod omnem doctrinam complecteretur, qua fideles informari oporteret, et quæ ab omni errore quam longissime abesset. Quem librum *Catechismi romani* nomine typis impressum evulgarunt, dupliciter in ea re laudandi. Nam et illuc eam doctrinam contulerunt, quæ communis est in ecclesia, et procul abest ab omni periculo erroris! et hanc palam populo tradendam disertissimis verbis proposuerunt, ita Christi domini præcepto obtemperantes, qui apostolos dicere³ in lumine jussit, quod in tenebris ipse dixisset, et quod in aure audierant, super tecta prædicare, ecclesiæque Sponsæ obsecuti, cujus illæ voces: "Indica⁴ mihi ubi cubes in meridie;" ubi enim non sit meridies, atque ita perspicua lux, ut liquido veritas cognoscatur, facile pro ea recipitur falsitas propter veri similitudinem, quæ in obscuro difficulter a vero discernitur. Noverant enim fuisse antea, et deinceps futuros, qui pascentes invitarent, et sapientiæ, scientiæque uberiores promitterent pascua, ad quos multi confluerent, quia aquæ⁵ furtivæ dulciores sunt, et suavior panis absconditus. Ne igitur seducta vagaretur ecclesia post greges sodalium, qui et ipsi

¹ Exod. XIX. 12. — ² Rom. XII. 3. — ³ Matth. X. 27. — ⁴ Cant. I. 6. — ⁵ Prov. IX. 17.